

Upomnienie, ale za co?

Dziecku należy od razu i dokładnie wytłumaczyć, a także wskazać na konkretne zachowanie, które uważamy za niewłaściwe.

Dziecko powinno rozumieć, za co zostało upomniane. Dlatego zaraz po zauważeniu niestosownego zachowania, należy mu to zakomunikować. Być może nie zdaje sobie sprawy z tego, że robi coś źle, a po zwróceniu mu uwagi przestanie.

- **Przekaz musi być jasny** (np. jeśli nie posprzątasz w swoim pokoju, nie przeczytam tobie bajki). Dziecko mając taką informację, zostało przygotowane na poniesienie konsekwencji, jeżeli nie zmieni swojego postępowania. Ma szansę samo dokonać wyboru pomiędzy reperkusjami związanymi z niewłaściwym zachowaniem a ich uniknięciem.
- **Żelazna konsekwencja.** Bardzo często dziecko chce nas przetestować i sprawdzić, na ile może sobie pozwolić i wtedy nie reaguje na nasze upomnienia. W takiej sytuacji trzeba dotrzymać słowa i sprawić, aby odczuła przykre następstwa swoich czynów. To zaprocentuje również w innych okolicznościach. Nasza pociecha będzie wiedziała, że jeśli coś powiemy czy obiecamy, rzeczywiście tak się stanie.
- **Od razu i stosowanie do przewinienia.** Konsekwencje, które dziecko ma ponieść, muszą być adekwatne do jego zachowania (czyli nie posprzątałeś w pokoju, nie masz przeczytanej dziś bajki, a nie np. przez dwa tygodnie). Nie mogą być także odłożone w czasie (np. nie wyrzuciłeś śmieci, to za tydzień nie pójdziesz do kina).
- **Ważne wyjaśnienia.** Zawsze należy się upewnić, czy dziecko wie, za co zostało upomniane. Można je poprosić, aby o tym opowiedziało. To da nam pewność, że każda ze stron rozumie zaistniałą sytuację. Jeśli dziecko nie zgadza się z naszym zdaniem, wytłumaczmy mu swój punkt widzenia i zapytajmy, czy już jest jasne, dlaczego dane zachowanie było nieodpowiednie. Dzięki temu poczuje, że jest traktowane sprawiedliwie i będzie wiedziało, jak zachować się w przyszłości.